

DE TRANSVAALSCH E GOUDVELDEN.

DOOR

DR. H. BLINK.

Op dit oogenblik over de Transvaalsche goudvelden te schrijven is eene ondankbare taak.

Menigeen toch verwenscht het oogenblik, toen hij zich door de algemeene opgewondenheid liet medesleepen, en met hoop op de voorgespiegelde gouden bergen, zijn geld waagde in de aandeelen der Zuid-Afrikaansche goudmaatschappijen. Zelden heeft eene ontdekking van edele metaaladers zoozeer de finantieele wereld van West-Europa in beweging gebracht, als de Transvaalsche goudvelden. De Zuid-Afrikaansche Republiek, welks bewoners door hun moed en kriegsbeleid de sympathie van Europa hadden gewonnen, zij werd na de ontdekking van het goud plotseling het middelpunt van de dolzinnigste speculatiën. Het land, aan welks bevolking de faam een zekere soliditeit en levensenergie had toegekend, werd binnen weinige maanden de zetel of het doel van de meest insolide vennootschappen en syndicaten, met eerlijke en oneerlijke bedoelingen opgericht.

Maar even snel als tal van goudmijn-maatschappijen opgericht waren, gingen zij ook weder te gronde, of kwamen zij in een toestand, dat slechts hun lijdend bestaan gerekt, en hun totale ondergang verschoven kon worden, zelfs nog vóór dat zij feitelijk werkzaam waren. De catastrophe kwam plotseling en trof velen zwaar. In hun hoop bedrogen, nu zij bemerkten hunne kapitalen in waardelooze goudmijn-aandeelen omgezet te hebben, is het geen wonder, dat de naam Transvaal een wanklank werd in hunne ooren. Wie durft hen thans nog van de Zuid-Afrikaansche goudvelden te spreken?

Toch wagen wij het de goudmijnen nogmaals te berde te brengen, en wij doen dit te geruster, daar wij nooit hierin de toekomst voor dit land zagen. Reeds in Febr. 1889 schreven wij: „Wanneer de groote weiden, waar thans het vee half vrij ronddoelt, gedeeltelijk herschapen zijn in bouwakkers, wanneer het gezang der landlieden onder den oogst weerklinkt, waar thans het wild gedierte nog rondsluip, eerst dan zullen de ware goudmijnen in Zuid-Afrika geopend zijn.” Maar daarnaast wezen wij er op, dat de goudvelden bij goede exploitatie het levend kapitaal konden aanbrenge, om dit land uit de economische rust wakker te schudden, waarin het zoo lang verzonken bleef.

Bij goede exploitatie! Ziedaar in enkele woorden de weg aangewezen, waardoor vele verliezen hersteld of verzacht kunnen worden. De crisis der Zuid-Afrikaansche goudmijn-aandeelen vindt minder haar oorzaak in de goudvelden zelve, dan wel in het beheer en de exploitatie dier mijnen. Het is een